

خصوصیات کیفی آب و بررسی روابط آن با جوامع فیتوپلانکتونی و کلروفیل a در دریاچه سد کارون چهار (استان چهارمحال و بختیاری)

*^۱ سید عبدالمجید موسوی

(۱) استادیار گروه علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین، پیشوایان، ایران. * رایانame نویسنده مسئول:
majidmousavi79@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۷/۲۱

تاریخ دریافت: ۹۷/۰۴/۳۱

چکیده

مطالعه حاضر در دریاچه سد کارون چهار استان چهارمحال و بختیاری با هدف تعیین تروفی دریاچه و بررسی برخی روابط بین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و زیستی آب از اسفند ۱۳۹۱ تا بهمن ۱۳۹۲ انجام پذیرفت. در این پژوهش سه ایستگاه شامل یک ایستگاه در نزدیکی تاج سد و دو ایستگاه در سرشاره‌های ورودی دریاچه در روداخانه‌های ارمند و بازفت در نظر گرفته شد. برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب مانند دما، کدورت، سختی، دما، pH، اکسیژن محلول، اکسیژن شیمیایی، کل مواد جامد محلول، مواد جامد معلق کل، نیترات و فسفر کل و همچنین عوامل زیستی مانند شناسایی و شمارش فیتوپلانکتون‌ها و میزان کلروفیل a مورد ارزیابی قرار گرفت. بر اساس نتایج بدست آمده در فصول موردنظر مطالعه شاخه و ۳۰ گونه فیتوپلانکتونی شناسایی گردید. بیشترین فراوانی بهترین مربوط به شاخه‌های Bacillariophyta (۱۷ گونه)، Cyanophyta (۲ گونه)، Chrysophyta (۴ گونه)، Chlorophyta (۶ گونه)، Dinophyta (۴ گونه) بود. بیشینه میزان کلروفیل a در ماه تیر (۴/۹ میکروگرم بر لیتر) و کمینه آن در اسفند (۲/۱ میکروگرم بر لیتر) به دست آمد. نرخ غلظت کلروفیل a نشان‌دهنده غالبیت شرایط الیکوتوفی در دریاچه موردنظر مطالعه بود. نتایج نشان داد همبستگی کلروفیل با دما دارای بالاترین همبستگی بوده و با جامدات معلق فاقد همبستگی بود ($P < 0.01$). از طرفی غلظت کلروفیل a و فراوانی فیتوپلانکتون‌ها با شفافیت، نیتروژن کل و فسفر کل همبستگی منفی معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.01$). شاخص غالبیت در تابستان بیشترین (۰/۰۶۱۱۷) و در پاییز کمترین (۰/۰۵۸) میزان را نشان داده و از طرفی شاخص تنوع گونه‌ای سیمپسون در فصل بهار بیشترین (۰/۰۹۴۸۹) و در فصل پاییز کمترین (۰/۰۹۲۹۰) میزان را به خود اختصاص داد.

واژه‌های کلیدی: تروفی، خصوصیات فیزیکوشیمیایی، سد کارون چهار، فیتوپلانکتون، کلروفیل a .

مقدمه

آبی یکی از مهمترین شاخص‌های زیستی تعیین‌کننده کیفیت آب محسوب می‌شوند. همچنین فیتوپلانکتون‌ها مهمترین تولیدکنندگان اولیه در آب‌ها به شمار می‌روند که البته گروهی نیز با تولید مواد سمی برای انسان و دیگر آبزیان خطراتی را بهبار می‌آورند (Ariyadej *et al.*, ۱۹۸۵).

جلبک‌ها به عنوان گروه بسیار متنوعی از جانداران تولیدکننده در منابع آبی مطرح هستند که اغلب آنها دارای کلروفیل a بوده و به اشکال تکسلولی و پرسلوی قابل مشاهده می‌باشند. بر اساس رده‌بندی، جلبک‌ها دارای تنوع زیاد ۲۶۰۰۰ گونه در ۲۴ رده می‌باشند (Bold

مصب رودخانه واقع شده است. تراز بستر رودخانه ۸۴۰ متر بالاتر از سطح دریاهای آزاد بوده و عرض آن در ساختگاه سد حدود ۳۰ تا ۶۰ متر می‌باشد. همچنین عمق رسوبات در کف رودخانه در محل طرح در حدود ۳۰ متر است. دره ساختگاه سد، یک دره ۷ شکل نامتقارن با شبیه عمومی تندتر در جناح چپ بوده و عرض دره در تراز $+1032$ (تراز تاج سد) در حدود ۳۵۰ متر است، بر این اساس نسبت عرض به ارتفاع دره ۱ به ۸ به دست آمده است. این سد توسط دو رودخانه ارمند و بازفت تغذیه شده و متوسط آورد سالانه رودخانه‌ها $4/4927 \times 100000$ مترمکعب بوده و دمای حداقل اقلیم محل سد برابر ۸ درجه سانتی‌گراد و دمای حداکثر در محل سد برابر $32/4$ درجه سانتی‌گراد برآورده است.

مطالعه‌های مختلفی در زمینه سدسازی در ایران و نقاط مختلف جهان صورت گرفته که به عنوان مثال در مطالعه‌ای که توسط Mohsenpour و همکاران (۲۰۱۱) انجام شد، تغییرات فصلی ساختار جامعه فیتوپلانکتونی و ارتباط آن با فاکتورهای فیزیکوشیمیایی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این مطالعه نشان داد که تعداد کل فیتوپلانکتون دارای همبستگی مثبتی با آمونیاک داشته، اما با عمق دید سشی دیسک رابطه منفی را از خود نشان می‌دهد. از طرف دیگر همبستگی منفی بین میزان فسفات و تعداد کل فیتوپلانکتون‌ها مشاهده گردید. بین نیترات و تعداد کل فیتوپلانکتون‌ها نیز همبستگی مشاهده نشد.

مطالعه‌ای توسط Jafari و Alavi (۲۰۱۰) بر روی رودخانه تalar صورت گرفته و در این مطالعه تغییرات جوامع پلانکتونی بر اساس فصل و خصوصیات فیزیکوشیمیایی آب مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته‌ها نشان داد که بین اغلب فاکتورهای کیفی آب و تغییرات جوامع پلانکتونی رابطه معنی‌داری وجود دارد.

Buyurgan و همکاران (۲۰۱۰) ساختار جمعیت زئوپلانکتونی را در دریاچه سد Asartep طی سه فصل بهار، تابستان و پاییز در ترکیه مورد بررسی قرار دادند.

2004). مطالعات فیتوپلانکتونی و نظارت جهت کنترل شرایط زیستی و شیمیایی منابع آبی مفید می‌باشد. ترکیب گونه‌ای و زی توده جلبکی تحت تاثیر تعدادی از فاکتورهای فیزیکی (مانند تابش نور و اختلاط آب) و شیمیایی (به‌طور خاص غلظت مواد غذایی) قرار دارد که با توجه به موقعیت مکانی دریاچه در رودخانه، شکل Thornto (et al., 1999). به‌طور کلی سه نوع منطقه در دریاچه قابل مشاهده است (Rychtecky & Znachor, 2011): ۱. بالادست که دارای آبی پر تلاطم با زمان ماندگاری کم، عمق پایین و جریان سریع است. مواد معلق جامد و غلظت مواد غذایی در این منطقه از مخزن آبی وابسته به رودخانه‌های تغذیه‌کننده دریاچه تامین می‌شود؛ ۲. منطقه گذر که دارای خصوصیاتی مانند تولیدات اولیه و زی توده فیتوپلانکتونی بالا، شدت جریان آب پایین، زمان ماندگاری آب بالا همراه با محدودیت مواد مغذی و لایه نوری عمیق‌تری در مقایسه با بخش بالادست می‌باشد (Reynolds, 2006) و ۳. منطقه دریاچه‌ای که این منطقه به دیواره سد ختم شده و معمولاً بیشترین مدت زمان ماندگاری آب را داشته و همچنین در آن محدودیت غذایی مشخص و لایه نوری عمیق‌تر در مقایسه با Padisa'k et (al., 2009). تا اوایل قرن بیستم حدود ۴۵۰،۰۰۰ سد بزرگ (بالاتر از ۱۵ متر) در بیش از ۱۵۰ کشور جهان ساخته شده و سالانه حدود ۱۶۰ تا ۳۲۰ سد بزرگ جدید در دنیا ساخته می‌شود (WCD, 2001). سدسازی طی هزاران سال همواره با نگهداری آب، منافع فراوانی مانند مهار سیلاب، آبیاری مزارع کشاورزی، تامین آب آشامیدنی و تولید جریان برق همراه بوده است. با این حال سدسازی اثرات عمیقی بر محیط‌زیست باقی گذاشته است. سد کارون چهار در جنوب غرب ایران و بر روی رودخانه کارون، بلافاصله در بالادست تقاطع رودخانه‌های منج و کارون و در فاصله ۶۷۰ کیلومتری از

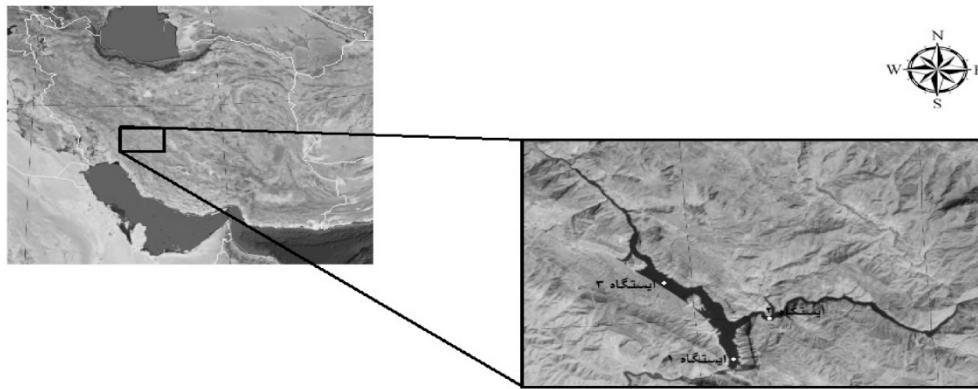
بختیاری صورت گرفت. سد کارون چهار که در سال ۱۳۹۰ کامل شد، بلندترین سد بتونی دو قوسی ایران بود که طول تاج آن از سطح زمین ۲۳۰ متر، مساحت دریاچه آن ۳۲ کیلومترمربع و حجم آب این دریاچه $2/2$ میلیارد مترمکعب است. در این مطالعه ۳ ایستگاه در نظر گرفته شد. ایستگاه شماره ۱ در نزیکی تاج سد (۳۱ درجه و ۳۶ دقیقه و ۲۱ ثانیه شمالی) و ۵۰ درجه و ۳۸ دقیقه و ۲۸ ثانیه شرقی)، ایستگاه شماره ۲ واقع در سرشاخه رودخانه ارمند (۳۱ درجه و ۳۱ دقیقه و ۱۹ ثانیه شمالی و ۵۰ درجه و ۳۰ دقیقه و ۴۸ ثانیه شرقی) و ایستگاه شماره ۳ در سرشاخه رودخانه بازفت (۳۱ درجه و ۴۰ دقیقه و ۳۳ ثانیه شمالی و ۵۰ درجه و ۲۹ دقیقه و ۲۹ ثانیه شرقی) قرار داشتند (شکل ۱).

آنها دریافتند که روتیرها با ۴۳ گونه جمعیت غالب دریاچه را به خود اختصاص داده‌اند و پساز آنها کلادوسرا با ۳ گونه و کوپه‌پودا با ۲ گونه قرار داشتند. با توجه به اینکه تاکنون مطالعاتی مربوط به بررسی جوامع پلانکتونی روی دریاچه سد کارون چهار صورت نگرفته است، پژوهش حاضر با هدف مطالعه جوامع فیتوپلانکتونی و تعیین سطح تروφی دریاچه سد کارون چهار و همچنین بررسی تغییرات آن از نظر تعداد و تراکم، با توجه به تغییرات فصلی و فاکتورهای کیفی آب صورت پذیرفت.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

مطالعه اخیر در دریاچه سد کارون چهار و پایین دست دو رودخانه ارمند و بازفت در استان چهارمحال و

شکل ۱. موقعیت ایستگاه‌های مورد مطالعه در دریاچه سد

شد. نمونه‌های مورد استفاده در اندازه‌گیری کلروفیل a توسط فرمالین ۴ درصد فیکس و در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد و در شرایط تاریک به آزمایشگاه منتقل گردید (APHA, 1999). جهت نمونه‌برداری از آب مورد نیاز در اندازه‌گیری pH و اکسیژن محلول از عمق ۳ متری آب استفاده گردید. برای اندازه‌گیری اکسیژن مصرفی زیستی، مصرف اکسیژن بیوشیمیایی، کل مواد جامد محلول، مواد جامد معلق کل، نیترات و فسفر کل نمونه‌ها پس از

روش نمونه‌برداری

نمونه‌های آب با استفاده از نمونه‌گیر روتیر (۶ لیتر در هر ایستگاه) از لایه سطحی آب به صورت فصلی از اسفند ۱۳۹۱ تا بهمن ۱۳۹۲ تهیه شد. نمونه‌های به دست آمده برای مطالعه فیتوپلانکتون‌ها بلا فاصله توسط محلول لوگول فیکس شد. برای این کار $7/0$ میلی‌لیتر محلول لوگول در 100 میلی‌لیتر آب حل گردید و در تاریکی و دمای ۴ درجه سانتی‌گراد تا انتقال به آزمایشگاه نگهداری

طریق فیلتراسیون از آب جدا شدند. فیلتراسیون با استفاده از غشاء‌های ساخته شده از استات سلولز (۰/۴۵ میکرومتر) یا فیلترهای دارای رشته‌های شیشه‌ای (۱/۲ میکرومتر) انجام شد. فرآیند فیلتراسیون در شرایط فشار مکنده سبک (زیر ۳ اتمسفر) جهت جلوگیری از آسیب رسیدن به سلول‌های ظریف جلبک‌ها انجام شد. جهت استخراج از محلول آلتی اتانول استفاده شد و محلول کلروفیل a با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتری و روش APHA (۱۹۹۹) تعیین گردید. جهت تعیین سطح ترووفی دریاچه از پژوهش‌های Bellinger و Sigee (۲۰۱۰) استفاده گردید.

تجزیه و تحلیل آماری

جهت محاسبه ارتباط بین غلظت کلروفیل a و فراوانی فیتوپلانکتون‌ها و سنجه‌های کیفی آب در فصول مختلف از ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید و برای تعیین این آزمون از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ استفاده شد. جهت بررسی تنوع گونه‌ای از شاخص‌های سیمپسون و شانون و جهت تعیین غنای گونه‌ای از شاخص‌های مارکالف و غالبیت استفاده شد. برای این کار نیز از نرم‌افزار Pastv^۳ بهره گرفته شد. سپس برای بررسی معنی‌دار بودن اختلاف بین شاخص‌های مختلف در فصول مختلف ابتدا از آزمون برابری واریانس‌ها استفاده گردید که پس از رد فرضیه برابری واریانس‌ها جهت تعیین معنی‌دار بودن اختلاف بین شاخص‌های زیستی در فصول مختلف از آزمون متغیر چندگانه توکی^۲ استفاده شد.

نتایج

تغییرات خصوصیات کیفی آب در ایستگاه‌های مختلف در شکل ۲ نشان داده شده است. اگرچه تغییراتی بین ایستگاه‌ها از نظر این فاکتورها وجود دارد، مقدار این تغییرات معنی‌دار نیست. به عنوان مثال میانگین اکسیژن

نمونه‌برداری از لایه بالای آب بر اساس روش‌های بیان شده در APHA (۱۹۹۹) نگهداری شد. فاکتورهایی مانند کدورت، سختی، دما، pH و اکسیژن محلول در محل نمونه‌برداری توسط دستگاه مولتی‌متر مدل dds-11a Desktop meter ساخت چین و شفافیت به وسیله سشی‌دیسک مورد سنجش قرار گرفت. آنالیز فاکتورهایی شامل نیترات، جامدات معلق کل، فسفر کل، ازت کل، مصرف اکسیژن زیستی و مصرف اکسیژن شیمیایی به روش اسپکتروفوتومتری پیشنهادی در APHA با استفاده از دستگاه Hach مدل DR5000 ساخت آمریکا صورت پذیرفت.

شمارش فیتوپلانکتون‌ها و اندازه‌گیری کلروفیل a

جهت شمارش فیتوپلانکتون‌ها از روش رسوب-گذاری استفاده شد. در این روش ۱۰۰ سی سی نمونه در استوانه‌های مدرج به آرامی ریخته و به مدت ۲۴ ساعت بدون حرکت و لرزش در یک محیط ثابت قرار داده شدند. رسوب‌گذاری در تاریکی و به دور از هر گونه گرما انجام شد. میزان ۸۰ میلی‌لیتر بالای سیلندر که عاری از جلبک بود را با دقت توسط سیفون U شکل خارج نموده و ۲۰ میلی‌لیتر باقی‌مانده با تکان دادن سیلندر مخلوط گردید. سپس ظروف شیشه‌ای در تاریکی و در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد تا زمان شمارش نگهداری شد. فیتوپلانکتون‌های رسوب‌گذاری شده با استفاده از لام سدوفیک-رافر و میکروسکوپ اینورت^۱ تا بزرگ‌نمایی Bellinger & Sigee (۲۰۰۰) شناسایی و شمارش گردید (2010).

غلظت کلروفیل a با اندازه‌گیری میزان جذب اشعه ماوراء بنفش در طول موج ۶۶۵ نانومتر (کلروفیل a) و ۷۵۰ (کدورت) توسط دستگاه اسپکتروفوتومتری محاسبه گردید (Jafari & Alavi, 2010). همه جلبک‌ها ابتدا از

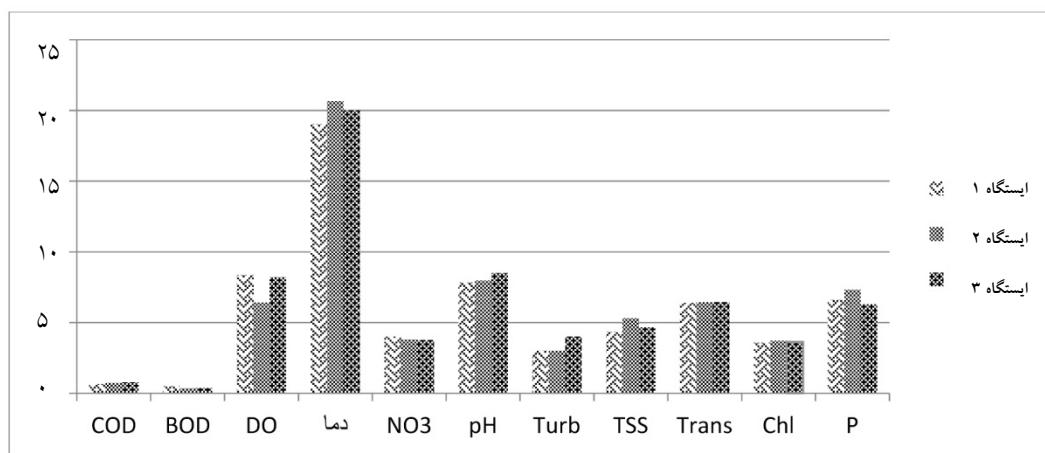
^۲ Tukey

^۱ OLYMPUS BH-2

کمتری از نظر میزان فاکتورهای کیفی آب بودند (شکل ۲). تنها میزان فسفر در ایستگاه ۲ با ثبت میانگین ۶ میکروگرم در لیتر، ۱ تا ۲ میکروگرم در لیتر نسبت به دو ایستگاه دیگر بیشتر بوده که البته این میزان نوسان، اختلاف چندانی از نظر غلظت این ماده در آب محسوب نمی‌شود.

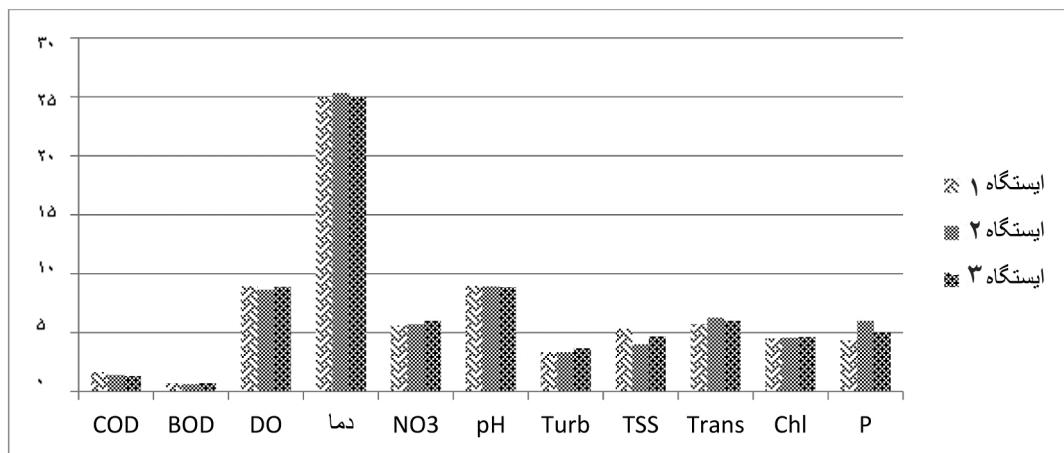
به طور کلی می‌توان گفت در فصل تابستان اختلاف بین ایستگاه‌ها از نظر پارامترهای کیفی آب از تغییرات کمتری در مقایسه با فصل بهار برخوردار بودند (شکل ۳).

محلول در فصل بهار در ایستگاه ۲ (۶/۴ میلی‌گرم در لیتر) نسبت به دو ایستگاه دیگر (۸/۲ و ۸/۴ میلی‌گرم در لیتر) اندکی کمتر است. اما همین ایستگاه دارای دمای بالاتری نسبت به سایر ایستگاه‌های مورد مطالعه می‌باشد. فسفر نیز در ایستگاه ۲ اندکی از دیگر ایستگاه‌ها بیشتر بوده و به میانگین ۱۰ میکروگرم در لیتر رسیده که اندکی بیش از دو ایستگاه ۱ و ۳ می‌باشد که به ترتیب دارای غلظت فسفری برابر ۹/۳ و ۹ میکروگرم در لیتر بودند (شکل ۲). ایستگاه‌ها نسبت به فصل بهار دارای اختلافات

شکل ۲. نمودار مقایسه برخی فاکتورهای کیفی آب بین سه ایستگاه مورد مطالعه در فصل بهار

COD: مصرف اکسیژن شیمیایی (mg/L); BOD: مصرف اکسیژن بیوشیمیایی (mg/L); DO: اکسیژن محلول (mg/L); دما: (°C); NO3: نیترات (mg/L); Turb: کدورت (mg/L); pH: pH; TSS: مواد چامد معلق (mg/L); Trans: غلظت کلروفیل a (µg/L); Chl: شفافیت (m); P: فسفر کل (µg/L).

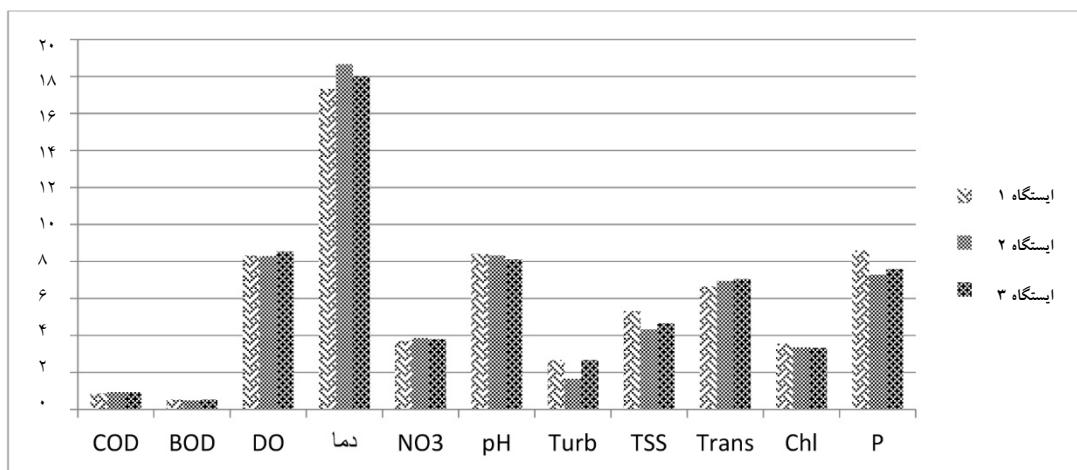

شکل ۳. نمودار مقایسه برخی فاکتورهای کیفی آب بین سه ایستگاه مورد مطالعه در فصل تابستان

COD: مصرف اکسیژن شیمیایی (mg/L); BOD: مصرف اکسیژن بیوشیمیایی (mg/L); DO: اکسیژن محلول (mg/L); دما: (°C); NO3: نیترات (mg/L); Turb: کدورت (mg/L); pH: pH; TSS: مواد چامد معلق (mg/L); Trans: غلظت کلروفیل a (µg/L); Chl: شفافیت (m); P: فسفر کل (µg/L).

می‌تواند به دلیل شرایط خاص این ایستگاه و قرار گرفتن در محوطه باز دریاچه و به تبع آن جریانات باد شدید باشد. البته این اختلاف نیز همچنان ناچیز است (شکل ۴).

در فصل پاییز اما نوسانات به میزان بیشتری قابل مشاهده است. به عنوان مثال متغیر بودن فاکتورهایی که به حضور مواد معلق در آب بستگی دارد مانند TSS و کدورت در ایستگاه ۱ بیشتر از سایر ایستگاه‌ها و همچنین شفافیت اندکی کمتر از آنها قابل مشاهده است که

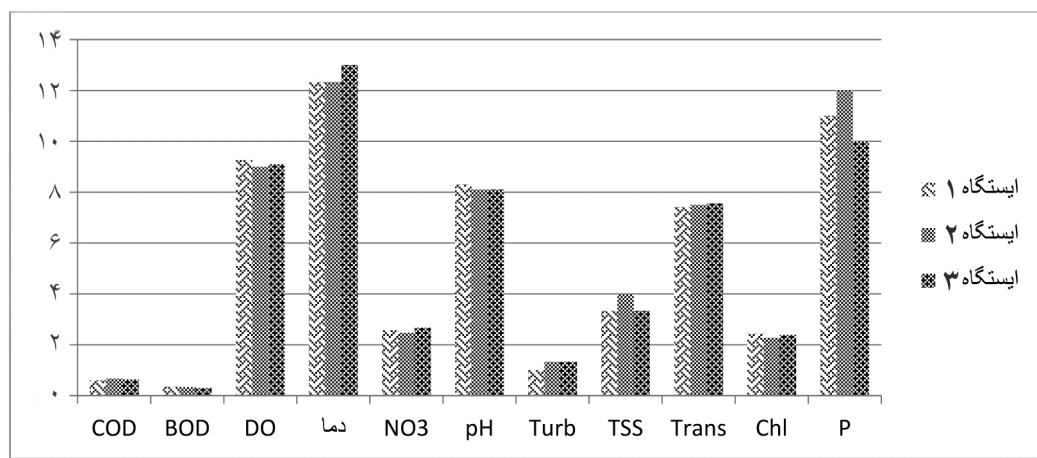
شکل ۴. نمودار مقایسه برخی فاکتورهای کیفی آب بین سه ایستگاه مورد مطالعه در فصل پاییز

COD: مصرف اکسیژن شیمیایی (mg/L); BOD: مصرف اکسیژن بیوشیمیایی (mg/L); DO: اکسیژن محلول (mg/L); دما (°C); NO₃: نیترات (mg/L); Turb: کدورت (mg/L); TSS: غلظت کلرفلی a (μg/L); Chl: شفافیت (m); Trans: مواد جامد معلق (mg/L); P: فسفر کل (μg/L).

داشته باشد، یافته‌ها نشان داد که میزان فسفر بین ۳ ایستگاه دارای نوسانات بالاتری در مقایسه با دیگر فصول بود (شکل ۵).

در میان دیگر فاکتورها تنها دما و مواد جامد معلق است که اندکی نوسان دارند. مواد جامد معلق در ایستگاه ۲ با میزان ۴ میلی‌گرم در لیتر نسبت به دو ایستگاه دیگر ۳/۳ میلی‌گرم در لیتر) فاصله دارد. به‌طور کلی در فصل زمستان کمترین تغییرات فاکتورهای کیفی آب بین ایستگاه‌ها در مقایسه با دیگر فصول مشاهده گردیده است (شکل ۵).

در حالی که میزان نیتروژن در ایستگاه ۳ با میانگین ۶/۲ میلی‌گرم در لیتر از سایر ایستگاه‌ها بالاتر است، اما مقدار فسفر با ثبت عدد ۸/۳ میکروگرم در لیتر در ایستگاه ۲ نشان‌دهنده بالاترین میزان بین ۳ ایستگاه مطالعه است. در این فصل (پاییز) بر خلاف فصول قبل (بهار و تابستان)، نوسانات بالاتری در میزان کدورت، مواد جامد محلول و نیتروژن مشاهده گردید. یکی از خصوصیات فصل زمستان میزان کم تولیدات اولیه است. اگرچه در زمستان به دلیل کاهش تولیدات، نوسانات زیادی بین ایستگاه‌ها از نظر میزان فسفر کل نباید وجود

شکل ۵. نمودار مقایسه برخی فاکتورهای کیفی آب بین سه ایستگاه مورد مطالعه در فصل زمستان

: مصرف اکسیرن شیمیایی (mg/L)؛ COD: مصرف اکسیرن بیوشیمیایی (mg/L)؛ BOD: اکسیرن محلول (mg/L)؛ DO: اکسیرن محول (mg/L)؛ دما (°C)؛ NO3: نیترات (mg/L)؛ Turb: کدورت (NTU)؛ pH: pH؛ TSS: مواد جامد معلق (mg/L)؛ Trans: شفافیت (m)؛ Chl: غلظت کارفل (μg/L)؛ P: فسفر کل (mg/L).

جدول ۱. درصد فراوانی گونه‌های فیتوپلانکتونی به تفکیک فصل

گونه‌های فیتوپلانکتونی	بهار (%)	تابستان (%)	پاییز (%)	زمستان (%)
Bacillariophyta				
<i>Achnanthidium minutissimum</i> Kützing	۳۰/۶۱	۴۸/۹۷	۰	۲۰/۴۲
<i>Cocconeis placentula</i> (Ehr.) Cleve.	۲۵	۵۴/۷۳	۰	۲۰/۲۷
<i>Cyclotella meneghiniana</i> Kützing	۲۱/۲۴	۳۴/۸	۲۸/۹۳	۱۵/۰۳
<i>Cymbella prostrata</i> (Berkeley) Brun	۰	۳۵/۹۸	۰.۴/۲۱	۴۲/۹۸
<i>Cymbella cesatii</i> (Rab.) Grun.	۲۵/۵	۰	۴۷/۹۵	۲۶/۵۴
<i>Fragilaria capucina</i> Desmazières	۲۰/۹۸	۵۱/۰۲	۱۹/۷۵	۸/۲۴
<i>Gomphonema parvulum</i> Her.	۳۶/۱۱	۰	۴۱/۶	۲۲/۳
<i>Gomphonema olivaceum</i> (Lyngb.) Kutz.	۰	۵۱/۶۴	۴۸/۳۶	۰
<i>Navicula gracilis</i> Ehrenberg	۳۲/۷۵	۶۱/۰۴	۰	۶/۲۱
<i>Navicula tenelloides</i> Meist.	۳۵/۷۲	۰	۵۷/۱۱	۷/۱۷
<i>Navicula lanceolata</i> (Agardh.) Kutz.	۱۹/۷	۴۷/۶۵	۲۰/۷۲	۱۱/۹۳
<i>Nitzschia draveillensis</i> Coste & Ricard	۰	۰	۱۰۰	۰
<i>Nitzschia frustulum</i> (Kutz) Grun	۴۳/۶۳	۰	۲۵/۶۵	۳۰/۷۲
<i>Nitzschia graciliformis</i> Lange-Bert.	۰	۹۷/۹۹	۳۲/۰۱	۰
<i>Nitzschia acicularis</i> W. Sm.	۳۴/۸۷	۳۷/۲۴	۰	۲۷/۸۹

ادامه جدول ۱. درصد فراوانی گونه‌های فیتوپلانکتونی به تفکیک فصل

زمستان (%)	پاییز (%)	تابستان (%)	بهار (%)	گونه‌های فیتوپلانکتونی
.	.	۴۱/۷۹	۵۸/۲۱	<i>Nitzschia palea</i> (Kutz) W.Sm.
۱۴/۷۶	۱۶/۱۴	۳۹/۱۵	۲۹/۹۵	<i>Synedra acus</i> Kützing
۱۶/۲۳	۱۹/۱	۴۱/۲۲	۲۳/۴۵	مجموع
Chlorophyta				
<i>Cladophorales</i>				
.	۳۷/۲۵	۳۷/۲۵	۲۵/۵	<i>Cladophora</i> leibeli Kütz
.	۳۰/۷۵	۲۹/۵۲	۳۹/۷۴	<i>Cladophora moniliferum</i> (Bory) Ehr.
۶/۰۶	۱۸/۱۷	۴۰/۴	۳۵/۳۷	<i>Coelastrum astroideum</i> Nág.
۲۱/۷۲	۱۷/۳۸	۳۷/۷۱	۲۳/۲	<i>Coelastrum astroideum</i>
.	۲۰/۵	۵۳	۲۶/۵	<i>Cosmarium reniforme</i> Arch.
.	۱۴/۷۵	۵۸/۲۱	۲۷/۰۴	<i>Cosmarium tumidum</i> Lund
۳/۵۸	۲۲/۸۲	۴۴/۳	۲۹/۳۱	مجموع
Chrysophyta				
۱۰۰	.	.	.	<i>Dinobryon bavaricum</i> Ehr.
۴۵/۴۵	۲۷/۲۷	۹/۰۹	۱۸/۱۸	<i>Synura echinulata</i>
۳۸/۴۶	۱۵/۳۸	۱۵/۳۸	۳۰/۷۷	<i>Synura uvella</i>
۳۳/۳۳	۲۵	۱۶/۶۷	۲۵	<i>Mallomonas hamate</i>
۴۶/۳۴	۱۹/۵۱	۱۲/۲	۲۱/۹۵	مجموع
Cyanophyta				
.	۱۱/۱۱	۳۳/۳۳	۵۵/۵۶	<i>Gomphosphaeria aponina</i> Kützing
.	۱۱/۱۱	۳۳/۳۳	۵۵/۵۶	مجموع
Dinophyta				
.	۳۳/۸۷	۵۴/۸۱	۱۱/۳۲	<i>Peridinium cinctum</i> Muller
.	۲۸/۸۴	۵۵/۷۷	۱۵/۴	<i>Ceratium hirundinella</i> Muller
.	۳۱/۵۷	۵۵/۲۵	۱۳/۱۸	مجموع

فراوانی گونه‌های مختلف فیتوپلانکتونی نشان داد که در میلی لیتر از ۱۳ گونه بود (جدول ۱). در فصل تابستان با تنوع ۱۲ گونه، افزایش قابل توجهی در تعداد در شاخه باسیلاریوفیتا در فصل بهار دارای تراکم ۷۷ عدد

لیتر بود. پس از آن بهار با ۹، پاییز با ۸ و تابستان با ۵ عدد در میلی لیتر به ترتیب قرار داشتند. قابل ذکر است که تنوع این شاخه در این فصول ۳ گونه ثبت گردید. از شاخه داینوфیتا و سیانوفیتا در زمستان هیچ موردی مشاهده نگردید. داینوفیتا با تنوع ۲ گونه تابستان ۲۱ عدد، پاییز ۱۲ عدد و بهار ۵ عدد در میلی لیتر و در سیانوفیتا بهار با ۵، تابستان با ۳ و پاییز با ۱ عدد در میلی لیتر در جایگاه بعدی قرار گرفتند (جدول ۲). با توجه به جدول ۲ شاخص غالبیت گونه‌ای در زمستان از سایر پارامترها بالاتر بوده و با ۰/۰۷ بیشترین میزان را به خود اختصاص داده است.

باسیلاریوفیتا مشاهده گردید، به گونه‌ای که به ۱۳۶ عدد در میلی لیتر رسید. این تعداد در فصل پاییز و زمستان به ۵۳ عدد در میلی لیتر رسید. پس از باسیلاریوفیتا، کلروفیتا قرار دارد. با توجه به نتایج به دست آمده این شاخه با تنوع ۶ گونه در فصول مختلف دارای تعداد مشخصی بودند که از الگوی قبلی تبعیت می‌نمود. بدین معنی که به ترتیب بالاترین تعداد در تابستان با ۴۳، بهار با ۲۸، پاییز با ۲۲ و زمستان با تنوع ۲ گونه و تعداد ۳ عدد در میلی لیتر قرار دارد. در مورد کریسوفیتا وضعیت متفاوت بود. در این شاخه از فیتوپلانکتون‌ها بالاترین تعداد در فصل زمستان و با تنوع ۴ گونه و تعداد ۱۹ عدد در میلی

جدول ۲. شاخص‌های تنوع در فصول مختلف

زمستان	پاییز	تابستان	بهار	تنوع
۱۹	۲۴	۲۴	۲۵	۱۹
۷۶	۱۱۲	۲۰۹	۱۲۷	۷۶
۰/۰۷۰۹۵	۰/۰۵۸	۰/۰۶۱۱۱۷	۰/۰۵۱۱۰۹	۰/۰۷۰۹۵
۲/۷۹۱	۲/۹۷۹۷	۲/۹۲۴	۳/۰۸۷	۲/۷۹۱
۰/۹۲۹۰۵	۰/۹۴۱۹۱	۰/۹۳۸۸۸	۰/۹۴۸۸۹	۰/۹۲۹۰۵
۴/۱۵۶۳	۴/۸۷۴۴	۴/۳۰۵۲	۴/۹۵۴۴	۴/۱۵۶۳
				تعداد
				غالیت
				شانون
				سیمپسون
				مارگالف

است. بر اساس نتایج به دست آمده کدورت با تمامی فاکتورهای اندازه‌گیری شده همبستگی معنی‌داری دارد که در این میان با شفافیت و میزان فسفر همبستگی منفی دارد. دما عامل مهمی در زمینه تاثیر بر دیگر فاکتورهای کیفی آب است. با افزایش دما به جز عواملی مانند کلروفیل، کدورت و pH نیز به شکل معنی‌داری افزایش یافت. pH به جز با اکسیژن محلول و جامدات معلق کل با بقیه پارامترها دارای همبستگی بود.

همبستگی بین فاکتورهای کیفی آب به طور جداگانه با یکدیگر در جدول ۳ مقایسه شده است. با توجه به نتایج به دست آمده از همبستگی بین مصرف اکسیژن شیمیایی و دیگر فاکتورهای کیفی آب مشاهده گردید که این فاکتور با همه فاکتورها به جز اکسیژن محلول دارای همبستگی معنی‌دار می‌باشد، اما همبستگی آن با فسفر و شفافیت منفی بوده است. دما نیز با مصرف اکسیژن شیمیایی و بیوشیمیایی دارای همبستگی مثبت و معنی‌دار

جدول ۱۳. ترتیب آزمون همینستگی بین بازه‌های کیفیت آب

P	Chl	Trans	TSS	TN	pH	NO3	کا	DO	BOD	COD
- ۰/۲۵۹**	۰/۴۸۲**	- ۰/۳۰۸**	۰/۳۰۵**	۰/۴۵۲**	۰/۳۰۷**	۰/۴۵۰**	۰/۰۷۷***	- ۰/۱۵۴	۰/۱۷۴**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۳۵**	۰/۴۵۱**	- ۰/۴۶۱**	۰/۳۰۵**	۰/۴۵۹**	۰/۳۰۴**	۰/۴۵۲**	۰/۰۲۵***	- ۰/۳۷۵	۰/۰۰	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
۰/۰۳۳**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰۲۹	۰/۰۳۸	- ۰/۰۲۳	۰/۰۲۸	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰**
۰/۰۳۵	۰/۰۴۱	۰/۰۴۹	۰/۰۳۹	۰/۰۴۹	- ۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۸	۰/۰**	۰/۰۰*
- ۰/۰۱۵**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۳**	۰/۰۳۲	۰/۰۴۵	۰/۰۴۵	۰/۰۴۵	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۵**	- ۰/۰۴۶**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۶	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۸**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۸	۰/۰۴۸	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۸**	۰/۰۳۲	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۷**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۷**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۷**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۷**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۷**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۷**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**
- ۰/۰۰۹**	۰/۰۴۷**	- ۰/۰۴۷**	۰/۰۳۰	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰**	- ۰/۰۳۷	۰/۰**	۰/۰۰*
۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**	۰/۰**

مطابق با میانگین در سطح داری و میانگین در سطح معنی‌دار است. DO: آکسیژن مذکور؛ Turb: کاربورات؛ TN: نترات‌زنگی؛ TSS: غلظت کاربوتان؛ Chl: غلظت کاربوچلوروفیل؛ Trans: شفافیت؛ Cl: چloride؛ pH: pH؛ Turb: شفافیت؛ Chl: غلظت کاربوچلوروفیل.

مطابق با میانگین در سطح معنی‌داری است.

دما: میانگین در سطح داری و میانگین در سطح معنی‌دار است. DO: آکسیژن مذکور؛ COD: صرف اکسیژن شویندگی؛

بحث و نتیجه‌گیری

غلظت فسفر کل نیز کاهش می‌یابد. یکی از دلایل افزایش مصرف اکسیژن شیمیایی و مصرف اکسیژن زیستی بالارفتن بار آلی آب و در نتیجه تجزیه شیمیایی و Bartram & Balance, (1996). از این‌رو با افزایش جمعیت پلانکتونی از یک‌سو تنفس افزایش می‌یابد و از سوی دیگر با افزایش مرگ و میر آنها بار آلی زیادتری نیز در شرایط تجزیه شیمیایی و بیوشیمیایی قرار می‌گیرد که این امر می‌تواند موجب افزایش مصرف اکسیژن شیمیایی و مصرف اکسیژن زیستی و همسوی آنها با میزان کلرفیل و عدم همسوی آنها با فسفر گردد. همچنین با افزایش چنین شرایطی در محیط آبی (افزایش جمعیت پلانکتونی) دورت آب نیز افزایش می‌یابد (Bartram & Balance, 1996). این نتیجه همچین توسط Nirmal و Oommen (2011) و Zhou (2010) به دست آمد. همبستگی مثبت نیترات و همکاران (2010) به دست آمد. همبستگی مثبت نیترات و نیتروژن کل نمایانگر ورود حجم بالای این ماده غذی در فصل تابستان است، چرا که در حالت عادی این ماده غذی باید به دلیل مصرف توسط فیتوپلانکتون‌ها کاهش می‌یافتد. البته نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل این پارامتر با اطلاعات به دست آمده از تحقیق Yilmaz (2013) مشابه است. اکسیژن محلول در این پژوهش همبستگی معنی‌داری با بسیاری از پارامترهای موجود در محیط آبی نداشت که با نتایج به دست آمده در بسیاری از تحقیقات انجام شده در این زمینه Manned Joshi و همکاران (2009) و Garg و همکاران (2010) متفاوت بود. یکی از تفاوت‌های منبع آبی مورد مطالعه با دیگر منابع آبی در تولیدات پایین و عمق بالای دریاچه مورد مطالعه است که باعث می‌شود نوسانات شدیدی ناشی از تغییر عوامل مصرف‌کننده و تولیدکننده اکسیژن در محیط آبی بین فصول مختلف حاصل نگردد. از این‌رو اختلافات میزان اکسیژن بین فصول معنی‌دار نبوده و بنابراین همبستگی معنی‌داری با سایر پارامترها نیز ندارد. دما عامل مهمی در

با توجه به نتایج به دست آمده از همبستگی بین مصرف اکسیژن شیمیایی و دیگر پارامترهای کیفی آب مشاهده گردید که این پارامتر با همه فاکتورها به جز اکسیژن محلول دارای همبستگی می‌باشد، هر چند که همبستگی آن با فسفر و شفافیت منفی بوده است. این به معنی آن است که با کاهش میزان مصرف اکسیژن شیمیایی که معمولاً در پی کاهش دما اتفاق می‌افتد، شفافیت افزایش می‌یابد. همان‌گونه که در مطالعات Lobo و همکاران (2004) و Peerapornpisal و همکاران (2001) به دست آمد، چرا که در چنین شرایطی یکی از مهمترین عوامل موثر بر شفافیت که رشد فیتوپلانکتون‌ها است کاهش یافته و در نتیجه شفافیت افزایش یافته است Ekpo et al., 2010; Mitrovic et al., 2010; Saenger, 1989). مصرف اکسیژن شیمیایی همچنین با مصرف اکسیژن زیستی دارای همبستگی مثبت با سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۱ می‌باشد که علت آن همسو بودن عوامل افزاینده و کاهنده هر دو پارامتر ذکر شده می‌باشد. این موضوع مطابق با مطالعه‌های Attiogbe و همکاران (2007)، Hur و همکاران (2010) و Kazanci و همکاران (2009) بود. بین اکسیژن محلول با مصرف اکسیژن شیمیایی و مصرف اکسیژن زیستی همبستگی منفی دیده شد، هر چند که این ارتباط معنی‌دار نبود. این نتایج برخلاف نتایج به دست آمده در مطالعات Kazanci و همکاران (2009) و Yilmaz (2013) بود که علت آن می‌تواند اختلاف کم بین فصول مختلف از نظر اکسیژن محلول باشد.

دما نیز با مصرف اکسیژن شیمیایی و بیوشیمیایی دارای همبستگی مثبت و معنی‌دار بود که علت آن افزایش سرعت فرآیندهای شیمیایی و بیوشیمیایی طی افزایش دما است. غلظت کلروفیل a در زمان افزایش فراوانی فیتوپلانکتونی در محیط آب افزایش می‌یابد و از طرف دیگر با مصرف فسفات توسط فیتوپلانکتون‌ها

کردند که فسفات با pH رابطه مستقیم و معنی دار و نیترات با آن رابطه غیرمستقیم و معنی دار دارد، عکس آنچه در مطالعه اخیر به دست آمده است. Florin (۱۹۵۷) بیان کرد رابطه pH با مصرف اکسیژن بیولوژیکی مثبت و معنی دار بوده که پژوهش حاضر نیز به همین نتیجه رسیده است. بر اساس نتایج به دست آمده کدورت با تمام پارامترهای اندازه گیری شده همبستگی معنی داری دارد و در این میان با شفافیت و میزان فسفر همبستگی منفی دارد. اما در تحقیق Joshi و همکاران (۲۰۰۹) همه پارامترها به جز فسفر که رابطه مثبت و معنی داری دارد، شبیه مطالعه حاضر است. در تحقیق Zhou و همکاران (۲۰۱۰)، Pillay و Joshi و همکاران (۲۰۱۳)، Pillay و pH (۲۰۰۹) کدورت با دما و pH همبستگی منفی و غیرمعنی دار دارد، اما در این تحقیق هر دو همبستگی مثبت و معنی دار داشتند، مانند آنچه در Sharma و Singh (۲۰۱۳) و Thirupathaiah و همکاران (۲۰۱۲) آمده است.

فراوانی گونه های مختلف فیتوپلانکتونی در منابع مختلف آبی می تواند نشان دهنده شرایط تروφی و آلودگی باشند. در فصل بهار گونه های *Synedra acus*, *Achnanthidium placentula*, *Coccones minutissimum* و *Gomphonema parvulum* به ترتیب با تعداد ۱۱، ۱۰، ۹ و ۹ عدد در میلی لیتر دارای بالاترین فراوانی در بین سایر گونه ها بودند که حضور گونه هایی چون *Achnanthidium minutissimum* نشان دهنده بار آلی پایین آب بوده و یکی از شاخص های آب هایی Wojtal et al., 2007; Potapova, 2007; Voudouris & Voutsas, 2011, 2012; Coccneis placentula و *Gomphonema parvulum* در آب هایی با مواد مغذی پایین رشد می کنند (Lobo et al., 2004) که با توجه به نتایج ذکر شده در بخش پارامترهای کیفی آب حضور این گونه ها امری بدیهی به Fragilaria نظر می رسد. همچنین حضور گونه

زمینه تاثیر بر دیگر پارامترهای کیفی آب است. همان گونه که انتظار می رفت با افزایش دما به جز پارامترهای بحث شده، عواملی مانند کلروفیل، کدورت و pH نیز به شکل معنی داری افزایش یافت. این یافته ها مشابه نتایج به دست آمده با پژوهش Anago و همکاران (۲۰۱۳)، Pillay و Zhou (۲۰۱۰) و همکاران (۲۰۱۳) بود. مواد جامد معلق در این پژوهش تنها عاملی بود که با دما همبستگی معنی داری نداشت، چرا که میزان آب تحت تاثیر عوامل زیادی بود که گاهی ربطی به دما نداشتند. جریان های آبی به خصوص امواج یکی از این عوامل است که باعث می گردد مواد معلقی از کناره های دریاچه به درون محیط آبی رها شود. البته در این پژوهش، کنترل چنین شرایطی حاکم بود و به همین دلیل میزان این مواد به شکل قابل توجهی کم بود (جدول ۱).

pH آب عاملی است که تحت تاثیر عوامل مختلفی قرار می گیرد و مشخص کننده عکس قدرت یون هیدروژن در محیط آبی است. میزان دی اکسید کربن موجود در آب یکی از عواملی است که میزان pH را کاهش می دهد، بنابراین عواملی مانند مصرف اکسیژن زیستی و مصرف اکسیژن شیمیایی باید موجب کاهش pH آب شود. اما نکته قابل توجه آن است در طول روز که نمونه گیری ها صورت گرفته، در شرایطی که فاکتوهای ذکر شده بالا بوده، فتوسترنز نیز به دلیل فعالیت بالای فیتوپلانکتون ها افزایش پیدا کرده و در نتیجه میزان دی اکسید کربن آب کم شده و pH آب نیز به تبع آن بالا رفته است. این شرایط در تحقیق انجام شده توسط Zhou و همکاران (۲۰۱۰)، Anago و همکاران (۲۰۱۳) و Garg و همکاران (۲۰۱۰) نیز آمده است. Zhou و همکاران (۲۰۱۰) و Anago و همکاران (۲۰۱۳) همچنین بیان کردند که pH با دما رابطه مستقیم و معنی دار، با کلروفیل و نیترات رابطه مستقیم و معنی دار و با فسفات رابطه غیرمستقیم و معنی دار دارد؛ نظری آنچه در تحقیق حاضر به دست آمده است. اما Alavi و Jafari (۲۰۱۰) بیان

و بنابراین در فصل بهار نسبت به سایر گونه‌ها از رشد بالاتری برخوردار است (Bellinger & Saenger, 1989; Sigee, 2010).

از سیانوفیتا بهطور کلی تنها یک گونه از *Gomphosphaeria aponina* مشاهده گردید. اغلب گونه‌های شاخه سیانوفیتا در دمای ۲۷-۱۴ درجه سانتی‌گراد رشد می‌کنند (Branco & Necchi, 2001; Shekhar et al., 2008; Likens, 2010). همچنین گونه *Gomphosphaeria aponina* که از مشخصه آب‌های مژوترف است را در این دریاچه می‌توان مشاهده نمود. نکته قابل توجه عدم حضور جنس‌های *Anabenna* و *Microcystis* در این مطالعه بود که در آب‌های با آلاینده‌های آلی بالا رشد می‌کنند (Bellinger & Sigee, 2003; Markert et al., 2003; Likens, 2010). شاخه داینوفتیا با ۲ گونه یکی از کم‌تنوع‌ترین گونه‌های فیتوپلانکتونی را در فصل بهار به خود اختصاص داده است. در این شاخه دو گونه *Ceratium hirudinella* و *Peridinium cinctum* مشاهده گردید که گونه اول با ۶ و گونه دوم با ۳ عدد در میلی‌لیتر به ترتیب بیشترین و کمترین تعداد را دارا بودند. شرایط در تابستان با بهار متفاوت بود. فراوانی فیتوپلانکتون‌های شناسایی شده نسبت به فصل بهار بسیار زیادتر است، علت عمدۀ آن به شدت تابش نور و دمای آب برمی‌گردد. در شاخه باسیلاریوفیتا تعداد ۱۳۶ عدد سلول در میلی‌لیتر شناسایی شد که این تعداد حدود ۲ برابر تعداد شناسایی شده در فصل بهار است. *Fragilaria* با ۲۴ عدد و *Cocconeis placentula* با ۲۰ عدد در میلی‌لیتر دارای بالاترین فراوانی بودند. عدم حضور گونه‌هایی چون *Cymbella cesatii*

capucina نیز از شاخص‌های آب‌های الیگوتروف است (Markert et al., 2003). اما در عین حال حضور گونه‌ای *Cyclotella meneghiniana* که شاخص آب‌های با بار آلی است (Wu, 1984)، نشان می‌دهد آلودگی آلی در این منبع آبی وجود دارد، بهطوری که فراوانی اندک این گونه بیان‌کننده بار آلی اندک در این منبع آبی در طول بهار است.

در شاخه کلروفیتا در فصل بهار هم از نظر تنوع و هم از نظر تراکم وضعیت با باسیلاریوفیتا متفاوت است، به گونه‌ای که بیشترین فراوانی مربوط به گونه *Coelastrum astroideum* با ۶ عدد در میلی‌لیتر و پس از آن گونه *Cosmarium tumidum* با ۵/۵ عدد در *Closterium moniliferum* و گونه‌های میلی‌لیتر و *Cosmarium reniforme* با ۵ عدد در میلی‌لیتر می‌باشد. بهطور کلی ۲۸ عدد در میلی‌لیتر از شاخه کلروفیتا در این فصل مشاهده گردید. کمترین جمعیت مربوط به گونه *Coelastrum astroideum* می‌باشد که ابته این گونه از شاخص‌های آب‌های جاری است (Ranković et al., 2006; Hosmani, 2012) و در ایستگاه‌های ۲ و ۳ (به ترتیب سرشاخه‌های ارمند و بازفت) جمع‌آوری شده است. حضور فراوان گونه‌هایی مانند *Coelastrum astroideum* که در آب‌های با دمای بالا زندگی می‌کنند نشان‌دهنده بالابودن دمای آب در این منطقه در فصل بهار است، چرا که این گونه در دمای بالای ۱۲ درجه سانتی‌گراد ظاهر می‌گردد (Markert et al., 2003). شاخه کریسوفیتا با فراوانی ۷ عدد در میلی‌لیتر نسبت جمعیتی کمی را به خود اختصاص داده است. این شاخه از فیتوپلانکتون‌ها بیشتر در آب‌های با دمای پایین رشد می‌کند (Saenger, 1989). بنابراین اگر چه این شاخه از تنوع نسبی برخودار بود، اما از نظر تراکم شرایط مناسبی نداشت. گونه *Synura uvella* هم در شرایط قلیایی رشد می‌کند و دارای دامنه دمایی ۴ تا ۱۴ درجه سانتی‌گراد بوده

دارای دمای بهینه ۱۱ درجه سانتی گراد است (Bigler & Kazanci *et al.*, 2009). در های الیکو و مزوتروف است (Bellinger & Sigee, 2010)، از طرفی همین گونه جزو گونه‌های ساکن آب‌های مناطق معتدل تا گرمسیری است (WCD, 2001)، بنابراین ظهور آن در این منبع آبی به خصوصیت بوم‌شناختی آن برمی‌گردد.

در شاخه کریسوفیتا اگرچه جنس *Synura* بیشتر در آب‌هایی با دمای پایین ظاهر می‌گردد، اما گونه‌ای مانند *Synura echinulata* می‌تواند تا دمای بالاتر نیز رشد کند و حال آنکه دمای مناسب رشد آن ۱۰-۱۲ درجه سانتی-گراد است (Bellinger & Sigee, 2010). البته جنس *Mallomonas hamate* دارای دمای مناسب رشد ۱۲-۱۴ درجه بوده و تا دمای ۲۶ درجه هم از رشد نسبتاً مناسبی برخوردار است (Saenger, 1989) و بنابراین در فصل برخوردار است (Bellinger & Sigee, 2010). داینوфیتا در فصل تابستان دارای فراوانی ۲۱ عدد در میلی‌لیتر است. برخی از گروه‌های داینوفیتا مانند جنس *Peridiniopsis* دارای زندگی هتروتروفی هستند. با این وجود جنس‌های شناسایی شده جزو گروه‌های اوتوتروف می‌باشند. از مشخصه این شاخه می‌توان به رشد در شرایط کمبود مواد مغذی آب خصوصاً فسفر و همچنین گسترش رشد در اواسط تابستان و اوایل پاییز اشاره نمود (Bellinger & Sigee, 2010)، که البته در نمونه‌های شناسایی شده در این تحقیق در بهار نیز مشاهده گردید. در پاییز فراوانی باسیلاریوفیتا به گونه *Cyclotella meneghiniana* با ۱۳ عدد در میلی‌لیتر می‌باشد، چرا که دمای مورد علاقه آن بین ۲۸-۱۳ و رشد بیشینه آن در ۲۵ درجه سانتی گراد است (Mitrovic *et al.*, 2010). بر اساس نتایج به دست آمده بیشترین فراوانی پس از تابستان در پاییز دیده شد.

Bigler & Felisberto & Rodrigues, 2002 در تابستان نیز مانند سایر فصویل، فراوانی گونه‌های شناختی آب‌های با بار آلی پایین از دیگر گونه‌ها بیشتر بوده و به گونه‌ای تمیز بودن این منبع آبی را از نظر بار آلودگی نشان می‌دهد. گونه‌هایی مانند *Achnanthidium minutissimum* کاملاً مشخص‌کننده آب‌های با آلودگی پایین می‌باشند، همان‌گونه که در مطالعه‌های Potapova (۲۰۱۲)، Voudouris و Wojtal (۲۰۰۷) و همکاران (۲۰۱۱) آمده است.

کلروفیتا در تابستان نیز مانند بهار از پراکنش مناسبی برخوردار بودند و با فراوانی ۴۳ عدد در میلی‌لیتر، پراکنش نسبتاً مناسبی با توجه به خصوصیت کلی آب (الیکوتروف) داشتند. در میان این گونه‌ها مانند فصل بهار *Cosmarium tumidum* و *Cosmarium reniforme* هر کدام به ترتیب با ۱۲ و ۱۰ عدد در میلی‌لیتر بالاترین پراکنش را دارا بودند. جنس *Cosmarium* دارای محدوده رشد ۳۰-۱۵ درجه سانتی گراد است، بنابراین یکی از گونه‌های فراوان در این فصل می‌باشد. این موضوع توسط Stamenković (۲۰۱۳) و Rodrigues (۲۰۰۵) نیز ذکر شده است. از طرفی به طور کلی جنس *Cosmarium* خود شاخص آب‌های الیکو‌مزوتروف بوده و در آب‌های با بار آلی کم رشد می‌کند (Markert *et al.*, 2003). Bellinger & Sigee, 2010؛ Rodrigues, 2005 سیانوفیتا اغلب به عنوان گونه‌های شاخص آب‌های آلوده مطرح هستند که به میزان محدود در منبع آبی مورد مطالعه یافت شدند. بنابراین جمعیت محدودی حدود ۹ عدد در میلی‌لیتر از این شاخه در نمونه‌های مورد مطالعه مشاهده گردید، چرا که آب‌های مزوتروف دارای تعداد کمی سیانوفیتا و آب‌های الیکوتروف یا فاقد آن بوده و یا بسیار کم از این شاخه را دارا می‌باشند (Whilton, 2012). بالاترین فراوانی مربوط به گونه

آب‌های با دمای بالا هستند، در این فصل مشاهده نگردید که مشابه یافته‌های Bellinger و Sige (۲۰۱۰)، Sheath و همکاران (۲۰۰۹) و Wehr و Kazanci (۲۰۰۳) بود. با توجه به نمودار ۱ میزان کم اکسیژن محلول در بهار می‌تواند بهدلیل تجزیه مواد آلی تجمع یافته در فصل زمستان باشد. چرا که در این فصل بهدلیل پایین بودن دما تجزیه مواد آلی به کندی صورت گرفته و در نتیجه بار مواد آلی افزایش می‌یابد. بالا بودن نیترات در فصل بهار که ناشی از تجزیه مواد آلی نیتروژن دار است، می‌تواند خود گواهی بر این مطلب باشد. از این‌رو نیترات نیز در بهار با افزایش همراه بوده و بین فصول مختلف پس از تابستان بالاترین میزان را دارا می‌باشد. در صورتی که این موضوع در مورد تابستان صادق نبوده و بالا بودن میزان نیترات، در تابستان بهدلیل ورود مستقیم این ماده معدنی در اثر فعالیت‌های کشاورزی و پرورش ماهی است. به همین دلیل با بالا بودن نیترات، میزان اکسیژن محلول در آب کاهش قابل توجهی ندارد. کم بودن نوسانات میزان اکسیژن موجود در آب از مشخصه منابع آبی با تولیدات پایین است. pH آب در دریاچه‌های با تولیدات بالا دارای نوسانات شدیدی در فصول و ساعت مختلف روز می‌باشد. این نوسانات در ارتباط مستقیم با فتوستز و تولید و مصرف دی‌اکسید کربن در آب است.

یافته‌های مربوط به ترکیبات نیتروژن در این پژوهش نشان داد، آمونیاک از مواد سمی است که بیشتر حاصل فعالیت‌های متابولیکی موجودات آبزی می‌باشد، بنابراین با توجه به دما افزایش می‌یابد. البته این افزایش نه فقط بهدلیل افزایش دما، بلکه بهدلیل ایجاد حالت قلیایی در آب نیز می‌باشد. چرا که اگر شرایط در دریاچه قلیایی نباشد به محض تولید آمونیاک این ماده به نیترات تبدیل می‌گردد. با توجه به نتایج، مقدار آمونیاک با نوسانات pH تغییراتی را از خود نشان داد، به گونه‌ای که در pH برابر

در بین بقیه گونه‌ها، گونه غالبی مشاهده نگردید. کلروفیتا در تابستان با ۴۳ عدد در میلی‌لیتر از همه فراوان‌تر بود و پس از آن در بهار و پاییز به ترتیب با ۲۸ و ۲۲ عدد در میلی‌لیتر در رتبه‌های بعدی قرار داشت. حال آنکه در تحقیق Kilnic (۱۹۹۸) بهار بالاترین تراکم را داشته و پاییز و تابستان از نظر فراوانی تقریباً در یک سطح قرار داشتند. در این فصل بیشترین فراوانی مربوط به گونه *Closterium leibleini* با ۶ عدد در میلی‌لیتر است.

اما در فصل زمستان بهدلیل کاهش دما و به دنبال آن کاهش نور خورشید و فعالیت میکروارگانیسم‌ها با دیگر فصول اندکی متفاوت است. به طور کلی در این فصل میزان تولیدات فیتوپلانکتونی ۷۱ عدد در میلی‌لیتر است که از این تعداد ۴۸ عدد در میلی‌لیتر مربوط به باسیلاریوفیتا، ۱۹ عدد در میلی‌لیتر مربوط به کریسوفیتا و ۴ عدد در میلی‌لیتر مربوط به کلروفیتا می‌باشد. در میان *Cocconeis* و *Cymbella prostrate* با *placentula* داشتند. این در حالی است که این گونه جزو گونه‌هایی است که در آب‌هایی با دمای بین ۱۵-۳۰ درجه سانتی-گراد زندگی می‌کنند (Gaiser & Bachmann, 1993). حال آنکه Kilnic (۱۹۹۸) بیان کرده که این گونه دارای بیشترین فراوانی را در زمستان و در دمای بین ۸-۱۲ درجه سانتی-گراد دارد که البته در این مطالعه فصل زمستان بین دیگر فصول از نظر فراوانی این گونه دارای رتبه سوم است. کریسوفیتا با ۱۹ عدد در میلی‌لیتر از فراوانی بالایی برخوردار بود، چرا که اغلب گونه‌های این شاخه در آب‌هایی با دمای پایین زندگی می‌کردند و عدم وجود شرایط قلیایی در دریاچه و در فصل زمستان، موقعیت مناسبی برای رشد این گونه در این فصل ایجاد کرده است (Whilton, 2012). در این فصل ایجاد کرده است (Salahuddin *et al.*, 2014; Bellinger & Sige, 2010). دیگر شاخه‌ها مانند داینوفیتا و سیانوفیتا که اغلب ساکن

گونه‌ها تمایل دارند در آب‌های سرد زندگی کنند، بیشترین درصد فراوانی را در زمستان با ۴۶ درصد و کمترین آن در تابستان با ۱۲ درصد دارند. همان‌گونه که در مطالعه‌های انجام شده توسط Whilton (۲۰۱۲) و Saenger (۱۹۸۹) به دست آمد، از شاخه سیانوفیتا گونه ۱۴–۲۷ درجه و نیاز به مواد مغذی کافی در آب در فصل بهار از همه فصل‌ها بیشتر یافت شد (Branco & Likens, 2001; Necchi, 2010).

شاخص‌های زیستی، پراکنش جمعیت‌های مختلف فیتوپلانکتونی را از جوانب مختلف مورد ارزیابی قرار می‌دهد. شاخص شانون نشان‌دهنده تنوع جامعه پلانکتونی است و هرچه شاخص تنوع بالاتر باشد، نشان‌دهنده آب با آلودگی کمتر است. از میزان شاخص شانون مشخص می‌گردد که آب سد کارون چهار جز آب‌های با کیفیت الیگو-مزوتروف است، زیرا آب‌های با شاخص ۳ تا ۶ معمولاً آب الیگوتروف است (Ganai et al., 2013; Sharma & Singh, 2013; Parveen, Ujong et al., 2013). پایین بودن مقدار شاخص شانون در تابستان (۲/۹۲۴) نشان‌دهنده الیگوتروف بودن آب است، چرا که در آب‌های الیگوتروف معمولاً در تابستان شاخص شانون پایین می‌باشد و در بهار (۳/۹۷۸) بالاترین تنوع را دارد که مانند یافته‌های مطالعه انجام شده توسط Chopra و همکاران (۲۰۱۳) قرار دارد (Cheraghpour et al., 2013). از طرفی همان‌گونه که مشاهده می‌گردد شاخص شانون با افزایش تنوع گونه‌ای بالا رفته و در بهار با تنوع گونه‌ای ۲۵ دارای بالاترین تنوع مانند مطالعات انجام شده توسط Onyema (۲۰۰۷) و Tas (۲۰۱۳) بود.

منابع

- Anago, I.J., Esenowo, I.K. and Ugwumba, A.A.A (2013) The physico-chemistry and plankton diversity of Awba Reservoir university of Ibadan, Ibadan Nigeria.

۹/۱ در مرداد ماه که بالاترین pH را دارا بود، میزان آمونیاک به ۰/۲ میلی‌گرم در لیتر رسید و در اسفند با ۰/۱ به کمترین میزان خود یعنی ۱/۱ میلی‌گرم در لیتر رسید. میزان فسفر پایین بود، اگرچه میزان آن در ماه‌های سرد اندکی بیشتر از ماه‌های گرم سال شد ولی همچنان به عنوان عامل محدودکننده رشد فیتوپلانکتون‌ها مطرح بود، چرا که در تابستان و در تیر ماه به ۴ میکروگرم در لیتر رسیده بود. میزان پایین هدایت الکتریکی نیز همچنان نشان‌دهنده مقدار کم الکتروولیت‌های موجود در این منبع آبی بود.

تراکم فیتوپلانکتون‌ها از نظر درصد تشکیل جمعیت در فصول مختلف نیز حائز اهمیت است، زیرا که از این طریق می‌توان به گستردگی پراکنش این موجودات پی برد. در شاخه باسیلاریوفیتا به ترتیب فصل تابستان با مجموع ۴۱ درصد، بهار با ۲۴ درصد، پاییز با ۱۹ درصد و زمستان با ۱۶ درصد بالاترین درصد جمعیتی را به خود اختصاص دادند (Mathevan et al., 2011). اما Gharib و همکاران (۲۰۱۱) بیان کردند که به ترتیب بهار، پاییز، تابستان و زمستان قرار دارند. در این میان بیشترین درصد جمعیتی در تابستان مربوط به گونه Nitzschia graciliformis با ۶۷ درصد تعلق داشت. دمای اپتیمم این گونه ۱۲–۲۸ درجه سانتی‌گراد است (Bellinger & Siguee, 2010). اما حضور صفر درصدی گونه‌هایی چون Cymbella cesatii به دلیل دمای بهینه ۱۱ درجه سانتی‌گراد برای رشد این پلانکتون است (Bigler et al., 2005; Hall, 2002).

در شاخه کلروفیتا بیشترین فراوانی مربوط به فصل تابستان با ۴۴ درصد جمعیتی بین فصول مختلف بود. اما کلا شاخه داینوфیتا به دلیل حضور در آب‌های گرم با بیش از ۵۵ درصد بالاترین درصد جمعیتی را در فصل تابستان به خود اختصاص دادند (Wehr & Hall, 2002; Kazanci et al., 2009; Sheath, 2003). از طرفی شاخه کریسوفیتا و سیانوفیتا نیز به دلیل اینکه بیشتر

- of Gandoman wetland, west of Iran. The Iranian Journal of Botany, 19(2): 153-162.
- Chopra, G., Tyor, A.K. and Aggarwal, N. (2013) Biodiversity and community composition of phytoplankton in three lentic water bodies of different human use. International Journal of Environmental Sciences, 3(3): 1978-1688.
- Ekpo, I.E., Chude, L.A., Onuoha, G.C. and Udoth, J.P (2012) Studies on the physico-chemical characteristics and nutrients of a tropical rainforest river in southeast Nigeria. AACL Bioflux, 15(3): 142-162.
- Felisberto, S.A. and Rodrigues, L. (2005) Abundance of periphytic desmids in two Brazilian reservoirs with distinct environmental conditions. Acta Limnologica Brasiliensis, 17(4): 433-443.
- Florin, M.B. (1957) Plankton of fresh and brackish waters in the Södertälje area. Almqvist and Wiksell's boktr, 144p.
- Gaiser, E.E. and Bachmann, R.W. (1993) The ecology and taxonomy of epizoic diatoms on Cladocera. Limnology and Oceanography, 38(3): 628-637.
- Ganai, A.H. and Parveen, S. (2013) Effect of physico-chemical conditions on the structure and composition of the phytoplankton community in Wular Lake at Lankrishipora, Kashmir. International Journal of Biodiversity and Conservation, 6(1): 71-84.
- Garg, R.K., Rao, R.J., Uchchariya, D., Shukla, G. and Saksena, D.N. (2010) Seasonal variations in water quality and major threats to Ramsagar reservoir, India. African Journal of Environmental Science & Technology, 4(2): 061-076.
- Gari, E.N. and Corigliano, M.C. (2007) Spatial and temporal variations of *Cocconeis placentula* var. *euglypta* (Ehrenb.) 1854 Grunow, 1884 in drift and periphyton. Brazilian Journal of Biology, 67(4): 587-595.
- Gharib, S.M., El-Sherif, Z.M., Abdel-Halim, A.M. and Radwan, A.A. (2011) Phytoplankton and environmental variables as a water quality indicator for the beaches at Matrouh, south-eastern Mediterranean Sea, Egypt: An assessment. Oceanologia, 53(3): 819-836.
- Hosmani, S.P. (2012) Application of benthic diatom community in lake water quality monitoring. Online International Interdisciplinary Research Journal, 2(3): 21-34.
- Research Journal of Environmental & Earth Sciences, 5(11): 638-644.
- APHA (American Public Health Association). (1999) American water works association, and water pollution control federation. Standard methods for the examination of water and wastewater, biological examination. American Public Health Association, Washington, D.C., 773p.
- Ariyadej, C., Tansakul, R., Tansakul, P. and Angsupanich, S. (2004) Phytoplankton diversity and its relationships to the physico-chemical environment in the Banglang reservoir, Yala province. Songklanakarin Journal of Science & Technology, 26(5): 595-607.
- Attiogbe, F.K., Glover-Amengor, M. and Nyadziehe, K.T. (2007) Correlating biochemical and chemical oxygen demand of effluents: A case study of selected industries in Kumasi, Ghana. West African Journal of Applied Ecology, 11(1): 30-41.
- Bartram, J. and Balance, R. (1996) Water quality monitoring: A practical guide to the design and implementation of freshwater quality studies and monitoring programmes. UNEP and WHO, 348p.
- Bellinger, E.G. and Sigee, D.C. (2010) Freshwater algae identification and use as Bioindicators. Blackwell, John Wiley & Sons, Ltd, 285p.
- Bigler, C. and Hall, R.I. (2002) Diatoms as indicators of climatic and limnological change in Swedish Lapland: A 100-lake calibration set and its validation for paleoecological reconstructions. Journal of Paleolimnology, 27(1): 97-115.
- Bold, H.C. and Wynne, M.J. (1985) Introduction to the algae structure and reproduction. Prentice Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, USA, 720p.
- Branco, L.H.Z. and Necchi, O.J (2001) Ecological distribution of Cyanophyceae in lotic ecosystems of São Paulo State. Revista Brasileira de Botânica, 24(1): 99-108.
- Buyurgan, Ö., Altındağ, A. and Kaya, M. (2010) Zooplankton community structure of Asartepe Dam Lake (Ankara, Turkey). Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences, 10(2010): 135-138.
- Cheraghpour, J., Afsharzadeh, S., Sharifi, M., Ramezannejad-Ghadi, R. and Masoudi, M. (2013) Phytoplankton diversity assessment

- Mohsenpour, A., Moheb, F. and Asem, A. (2011) Seasonal changes in phytoplankton community structure in relation to physico-chemical factors in Bukan dam reservoir (northwest Iran). *Turkish Journal of Botany*, 35(2011): 77-84.
- Nirmal, K.J.I. and Oommen, C. (2011) Phytoplankton composition in relation to hydrochemical properties of tropical community wetland, Knewal, Gujarat, India. *Applied Ecology and Environmental Research*, 9(3): 279-292.
- Onyema, I.C. (2007) The phytoplankton composition, abundance and temporal variation of a polluted estuarine Creek in Lagos, Nigeria. *Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 4(2): 93-97.
- Padisa'k, J., Crossetii, L.O. and Naselli-Flores, L. (2009) Use and misuse in the application of the phytoplankton functional classification: A critical review with updates. *Hydrobiologia*, 621(1): 1-19.
- Peerapornpisal, Y., Preechapanya, P., Wanathong, P. and Promkutkaew, S. (2001) Use of macroalgae and benthic diatom for water quality assessing in Mae Chaem stream, Chiang Mai, Thailand. *Bibliographic Research and Thesis*: pp. 321-333.
- Pillay, K. and Pillay, S. (2013) Statistical analysis of physico-chemical properties of the estuaries of KwaZulu-Natal, South Africa. *International Journal of Environmental Research*, 7(1): 11-16.
- Potapova, M. (2007) Morphological and ecological variation within the *Achnanthidium minutissimum* (Bacillariophyceae) species complex. *Journal of Phycology*, 43(3): 561-575.
- Ranković, B., Simić, S. and Bogdanović, D. (2006) Phytoplankton as indicator of water quality of lakes Bubanj and Šumarice during autumn. *Kragujevac Journal of Science*, 28: 107-114.
- Reynolds, C.S. (2006) The ecology of phytoplankton. Cambridge University Press, The Edinburgh Building, Cambridge cb2 2ru, UK, 551p.
- Rychtecky, P. and Znachor, P. (2011) Received: Spatial heterogeneity and seasonal succession of phytoplankton along the longitudinal gradient in a eutrophic reservoir. *Hydrobiologia*, 663(1): 175-186.
- Hur, J., Lee, B.M., Lee, T.H. and Park, D.H. (2010) Estimation of biological oxygen demand and chemical oxygen demand for combined sewer systems using synchronous fluorescence spectra. *Sensors*, 10(2010): 2460-2471.
- Jafari, N. and Alavi, S.S. (2010) Phytoplankton community in relation to physico-chemical characteristics of the Talar River, Iran. *Journal of Apply Sciences & Environmental Management*, 14(2): 51-56.
- Joshi, D.M., Bhandari, N.S., Kumar, A. and Agrawal, N. (2009) Statistical analysis of physicochemical parameters of water of River Ganga in Haridwar direct. *Rasayan Journal of Chemistry*, 2(3): 579-587.
- Kazancı, N., Oguzkurt, D.G. and Dugel, M. (2009) Multivariate analysis of phytoplankton assemblages in Beyflehir Lake (Turkey) as a tool of water quality monitoring and management. *Review of Hydrobiology*, 1(2009): 45-56.
- Kilnic, S. (1998) A study in the seasonal variation of phytoplankton in Hafik Lake (Sivas, Turkey). *Turkish Journal of Botany*, 22(1): 35-42.
- Likens, G.E. (2010) Plankton of inland waters, a derivative of encyclopedia of inland Wtwsrs. Elsevier, Academic Press, Cary Institute of Ecosystem Studies, Millbrook, New York, 398p.
- Lobo, E.A., Callegaro, V.L.M., Hermany, G., Bes, D., Wetzel, C.A. and Olivera, M.A. (2004) Use of epilithic diatoms as bioindicators from lotic systems in southern Brazil, with special emphasis on eutrophication. *Acta Limnologica Brasiliensis*, 16(1): 25-40.
- Markert, B.A., Breure, A.M. and Zechmeister, H.G. (2003) Bioindicators and Biomonitor Principles, Concepts and Applications. Elsevier Science Ltd. The Boulevard, Langford Lane Kidlington, Oxford PX5 1GB, UK, pp. 285-327.
- Mathevan, P.M., Brintha, M. and Sukumaran, M. (2011) Studies on phytoplankton diversity in response to abiotic factors in Pachiparai dam, Kanyakumari District, Tamil Nadu, India. *Journal of Experimental Biology*, 8(1-2): 29-34.
- Mitrovic, S.M., Hitchcock, J.N., Davie, A.W. and Ryan, D.A. (2010) Growth responses of *Cyclotella meneghiniana* (Bacillariophyceae) to various temperatures. *Journal of Plankton Research*, 32(8): 1217-1221.

- perspectives. Wiley and Sons, New York, USA, 246p.
- Ujong, I.G., Offem, B.O. and Bassey, I.O. (2013) Plankton distribution and diversity in tropical earthen fish ponds. Environment and Natural Resources Research, 3(3): 45-51.
- Voudouris, K. and Voutsas, D. (2012) Ecological water quality: Water treatment and reuse. In: Tech Janeza Trdine 9, 51000 Rijeka, Croatia., pp. 183-204.
- WCD (World Commission on Dams). (2001) Dams and development: A new framework for decision-making. London, UK, Earthscan Publications, 356p.
- Wehr, J.D. and Sheath, R.G. (2003) Freshwater algae of North America ecology and classification. Institute of Applied Science, Elsevier Science, USA, 935p.
- Whilton, B.A. (2012) Ecology of cyanobacteria II: Their diversity in space and time. Springer, 700p.
- Wojtal, A.Z., Ector, L., Van de Vijver, B., Morales, E.A., Blanco, S., Piatek, J. and Smieja, A. (2011) The *Achnanthidium minutissimum* complex (*Bacillariophyceae*) in southern Poland. Algological Studies, 136(1): 211–238.
- Wu, J. T. (1984) Phytoplankton as bioindicator for water quality in Taipei. B1t. Bull. Academia Sinica, pp. 205-214.
- Yilmaz, N. (2013) Phytoplankton composition of Sazlidere Dam Lake, Istanbul, Turkey. Maejo International Journal of Science & Technology, 7(2): 203-211.
- Zhou, G., Zhao, X., Bi, Y., Liang, Y., Hu, J., Yang, M., Mei, Y., Zhu, K., Zhang, L. and Hu, Z. (2010) Phytoplankton variation and its relationship with the environment in Xiangxi Bay in spring after damming of the Three-Gorges, China. Environmental Monitoring & Assessment, 176 (1-4):125-141.
- Saenger, P. (1989) Chrysophytes: Aspects and problems. By: J. Kristiansen and R.A. Andersen - Book review. Australian Journal of Ecology, 14(1989): 563-564.
- Salahuddin, K., Visavadia, M., Gor, S., Gosai, C., Kumar, V.S. and Dilshad, M.H. (2014) Diel variations in limnological characteristics of Omkareshwar reservoir of Narmada River. Indian Journal of Ecology & The Natural Environment, 6(1): 12-24.
- Sharma, K.D. and Singh, R.P. (2013) Correlation between physico-chemical parameters and phytoplankton of Tighra reservoir, Gwalior, Madhya Pradesh. International Journal of Security and Networks (IJSN), 4(1): 90-95.
- Shekhar, S.T.R., Kiran, B.B., Puttaiah, T., Shivraj, Y. and Mahadevan, K.M. (2008) Phytoplankton as index of water quality with reference to industrial pollution. Journal of Environmental Biology, 29(2): 233-236.
- Stamenković, M. (2013) Impacts of temperature regimes and radiation (PAR and UVR) conditions on the possible geographic distribution of desmids. Hamburg: Staats- und Universitätsbibliothek Hamburg, 171p.
- Tas, S. (2013) Phytoplankton composition and abundance in the coastal waters of the Datça and Bozburun Peninsulas, southeastern Aegean Sea (Turkey). Mediterranean Marine Science, 15(1): 84-94.
- Thirupathaiah, M., Samatha, C. and Sammaiah, C. (2012) Analysis of water quality using physico-chemical parameters in lower manair reservoir of Karimnagar district. International Journal of Engineering and Science, 3(1): 171-180.
- Thornton, K.W., Kimmel, B.L. and Payne, F.F. (1999) Reservoir limnology: Ecological

Physicochemical parameters and their relation to phytoplankton community and chlorophyll a concentration in Karoun 4 reservoir (Chahar Mahal and Bakhtiari province)

Seyed Abdolmajid Mousavi^{1*}

1) Assistant Professor in Animal Science, Varamin Branch, Islamic Azad University, Pishva, Iran.
*Corresponding Author Email Address: majidmousavi79@gmail.com

Date of submission: 2018/07/22 Date of Acceptance: 2018/10/13

Abstract

The present study was carried out in Karun 4 Dam lake, Chaharmahal-v-Bakhtiari province with the aim of tropic determination and assessing some of the relationships between physical, chemical and biological properties of water from March, 2011 to 2012. Three stations were selected in the dam: one station near the dam wall and two stations at the entrance of Urmand and Bazoft rivers, respectively. Some of physicochemical properties of water including temperature, turbidity, hardness, temperature, pH, dissolved oxygen, biological oxygen demand, chemical oxygen demand, total soluble solids, total suspended solids, nitrates and phosphoric acid, as well as biological properties such as phytoplankton identification and counting, chlorophyll *a* were monthly evaluated. Based on the present results, 5 branches and 30 species of phytoplankton were identified with the most frequency of Bacillariophyta (17 species), Chlorophyta (6 species), Chrysophyta (4 species), Dinophyta (2 species), and Cyanophyta (1 species), respectively. The maximum and minimum chlorophyll *a* content were obtained in June ($4.9 \mu\text{g L}^{-1}$) and its minimum in February ($2.1 \mu\text{g L}^{-1}$), respectively. Findings of the current research showed that chlorophyll *a* concentration correlates with the temperature, while no correlation was found with the suspended solids ($P > 0.01$). On the other hand, chlorophyll *a* content and phytoplankton diversity showed a significant negative correlation with transparency, total nitrogen, and total phosphorus ($P < 0.01$). The highest and lowest richness index was observed in summer (0.061117) and in autumn (0.058), respectively. The Simpson species diversity index was also reached to the highest and lowest value in spring (0.98889) and autumn (0.9905), respectively.

Keywords: Phytoplankton, Chlorophyll *a*, Karoun 4, Physicochemical parameters, Trophy.